

Men det er selvfølgelig en dårlig idé at lade aktivitetsniveauet falde. Det har vi ikke rigtig råd til, og hvis regeringen heller ikke har råd til at yde støtte på anden måde end ved at udhule grundkapitalen, må vi i første omgang støtte det.

Hvis der nu skulle vise sig andre muligheder, vil vi opfordre regeringen til at benytte sig af dem, så grundkapitalen kan bevares i videst muligt omfang.

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til alle ordførerne. De, der har været på talerstolen på en enkelt nær, har givet udtryk for, at man gerne ville være med til en forhandling.

Jeg skal for det første lige understrege, at det er fondens bestyrelse selv, der har henvendt sig, bl.a. ved et møde med Folketingets Forskningsudvalg i foråret. Men jeg har valgt at vente med at fremsætte lovforslag, til vi kendte evalueringerne.

For det andet vil jeg meget gerne understrege – æres den, der æres bør – at det var den borgerlige regering, der så rigtigt i 1991 og fik etableret Grundforskningsfonden. Jeg er selv en meget stor tilhænger af havkatte i hyttefadet, og det har Grundforskningsfonden været i relation til mange andre forskningsmiljøer.

Men når det er sagt, synes jeg sådan set også, at den borgerlige opposition kunne sige: Æres den, der æres bør. For det er faktisk regeringerne i de sidste 5 år, der har sikret, at vi har fået styr på økonomien. Sådan kunne vi kvittere lidt over for hinanden, hvis vi ellers havde lyst.

Så vil jeg som det tredje sige, at det, der har været helt gennemgående, og som jeg er fuldstændig enig i, er, at fonden skal være uafhængig, og dér gælder det så om at holde hovedet koldt.

Finanslovs penge prioriteres hvert år ved politiske forlig på dette tidspunkt med åbne øjne. Det kan være, det sker i nattetimerne, men det er nogenlunde lyst, når vi stemmer for finansloven. Derfor er der ingen som helst tvivl om, at der er politiske fingre på finanslovs pengene. Begynder vi derfor at blande de årlige finanslove ind i spørgsmålet om, hvor mange penge Grundforskningsfonden skal have til rådighed – enten det er et spørgsmål om at inflationssikre, eller det er et spørgsmål om, hvor mange penge der kan udbetales – har vi mikset noget, som efter min mening ikke burde mikses.

Derfor må vi sige, at vi har en fond, der har en vis størrelse, og den giver et afkast på den måde, som man hidtil har investeret pengene på, og efter de regler, der har været.

Den sidste ting, jeg vil sige, inden jeg går over til de enkelte ordførere, er, at en af de ting, som er vigtige at få afklaret i denne runde, er spørgsmålet om indlejring, spørgsmålet om centre, som starter op. Hvis disse centre ikke derefter er sikret en eller anden indlejring i et forskningsmiljø, hvor nogle vil fortsætte dem, kan vi jo risikere om X antal år, at fonden alene skal bruge alle sine penge til at opretholde centre, som én gang er gået i gang, og det var vel ikke pointen hos dem, der skulle æres.

Derfor er det meget vigtigt i diskussionen at holde sig meget præcist og meget klart for øje, hvad det er for en opgave, vi står over for.

Jeg skal sige tak til fru Sonja Mikkelsen, også for ønsket om en hurtig afklaring. Det synes jeg de 23 centre, som har fået så flotte evalueringer, fortjener, og det er jeg glad for tilslutning til.

Den eneste ordfører, jeg var en smule i tvivl om, var hr. Henning Urup. Var Venstre villig til at gå ind i en forhandling i denne sammenhæng? Jeg håber det meget, for jeg tror, vi får den bedste lov i denne sammenhæng ved at få en meget bred politisk basis, som der også var, da fonden blev etableret.

Jeg er nødt til at sige, at der er en lille misforståelse fra hr. Henning Urups side med hensyn til spillereglerne i det system, vi har. Jeg var lidt inde på det før i relation til, hvor det er, finanslovens penge går hen. De går til forskningsforum og forskningsråd eller andre ting, som vi politisk beslutter, men de går selvfølgelig også klart til grundforskning. Men det ville være absurd, hvis vi skulle tage noget fra forskningsrådene og putte over og lave endnu et forskningsråd ud af Grundforskningsfonden. Det har aldrig været tanken.

Så er jeg også nødt til at understrege igen og igen – da det var nogle forhandlinger, jeg selv var tæt på – at Venstre og De Konservative stillede det absolutte krav, som vi andre støttede og styrkede, at samtlige penge fra indtægten ved salget af Tele Danmark ubeskåret skulle gå til nedbringelse af statens gæld. Det var et krav. Jeg har på intet tidspunkt under de forhandlinger hørt noget som helst om, at de kunne gå til andre ting. Jeg kunne ellers sagtens – det strækker min fantasi til – finde ud af, hvordan jeg skulle bruge den slags penge både i telesektoren